

Sygn. akt II AKa 324/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Edward Stelmasik (spr.)
Sędziowie:	SSA Cezariusz Baćkowski SSA Tadeusz Kielbowicz
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniach 28 listopada 2013r., 30 grudnia 2013r. i 11 lutego 2014r.

sprawy **T. M. (1)**

oskarżonego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. cyt. ustawy w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

T. G. (1) oskarżonego z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 55 ust. 1 i 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

B. H. (1) oskarżonego z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

J. S. (1)

oskarżonej z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt III K 68/12

I. zmienia zaskarżony wyrok co do oskarżonego B. H. (1), a na podstawie art. 435 k.p.k. także odnośnie J. S. (1) w ten sposób, że:

- obniża oskarżonemu B. H. (1) karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie VII do 3 (trzech) lat;

- obniża oskarżonej J. S. (1) karę pozbawienia wolności wymierzoną w punkcie IX do 3 (trzech) lat, stwierdzając, iż w następstwie tego rozstrzygnięcia straciły moc kary łączne pozbawienia wolności wymierzone tym oskarżonym w punkcie XII zaskarżonego wyroku;

II. zaskarżony wyrok co do oskarżonych T. M. (1) i T. G. (1) i tenże wyrok w pozostałym zakresie, co do oskarżonego B. H. (1) utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 63 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonym J. S. (1) i B. H. (1) w punktach VIII i X zaskarżonego wyroku z karami orzeczonym niniejszym wyrokiem i wymierza jako kary łączne:

- B. H. (1) 3 (trzy) lata pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 07 kwietnia 2011r. do dnia 21 maja 2012r.

- J. S. (1) 3 (trzy) lata pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 07 kwietnia 2011r. do dnia 24 maja 2012r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. 840 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu B. H. (1) w postępowaniu odwoławczym oraz po 193,20 zł tytułem zwrotu podatku VAT;

V. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie apelacyjne.

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy we Wrocławiu oskarżył:

1) T. M. (1) o to, że:

I. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 57 kilogramów 372,6 grama marihuany i 4293,1 grama amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w ten sposób, że:

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 10 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 10 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. najprawdopodobniej w lutym 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 12 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 15 kilogramów marihuany oraz 1 kilogram amfetaminy

- w dniu 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabył 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy

przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2005r, sygn. akt IIK 475/05, za przestępstwa z art.48 ust.3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75 poz.468 z późn. zmianami) na karę łączną jednego roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 22 października 2004r. do 23 października 2004r., od 29 października 2004r. do 29 kwietnia 2005r. oraz od dnia 6 stycznia 2006r. do dnia 7 lipca 2006r.

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 57 kilogramów 372,6 grama, amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5293,1 grama oraz nie mniej niż 1200 gram mefedronu, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków i substancji od innych osób przekazywał je kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu a także udzielał ich innym osobom a w tym:

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. we W. trzykrotnie udzielił T. G. (1) substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 100 gram mefedronu

- w lutym 2011r. we W. dwukrotnie sprzedał T. G. (1) substancje psychotropowe w postaci nie mniej niż 1100 grama mefedronu

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. sprzedał innej osobie środki psychotropowe w postaci 1 kilograma amfetaminy

- w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. sprzedał dwóm nieustalonym mężczyznom środki odurzające w postaci marihuany w ilości 2 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci marihuany w ilości 26 kilogramów łącznie, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające i substancje psychotropowe w ilości 5,5 kilograma marihuany i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r. czterokrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. środki odurzające i substancje psychotropowe w łącznej ilości 4 kilogramów marihuany i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia do lutego 2011r. sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci marihuany w ilości 4 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust.1 cyt. ustawy w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

III. w dniu 8 kwietnia 2011r. we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I, wbrew przepisom ustawy posiadał substancje psychotropowe w postaci 23,37 grama mefedronu

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk

2/ T. G. (1) o to, że :

IV. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonał oraz usiłował dokonać wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 107 kilogramów 372,6 grama marihuany i 4293,1 grama amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w ten sposób, że:

- na przełomie grudnia 2010r. i stycznia 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z inną osobą usiłował nabyć 20 kilogramów marihuany jednakże zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia przestępstwa

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z inną osobą usiłował nabyć nie mniej niż 30 kilogramów marihuany jednakże zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia przestępstwa

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 10 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 10 kilogramów marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r., najprawdopodobniej w lutym 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 12 kilogramów marihuany

- w marcu 2011r. w Holandii nabył nie mniej niż 15 kilogramów marihuany oraz 1 kilogram amfetaminy

- w okresie od 6 kwietnia do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabył 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 55 ust.1 i 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

V. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 57 kilogramów 372,6 grama oraz amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5293,1 grama, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków i substancji od innych osób przekazywał je kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu a także udzielał ich innym osobom w celu użycia a w tym:

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. wielokrotnie udzielał nieustalonym osobom substancji psychotropowych w postaci mefedronu w nieustalonej ilości

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wprowadził do obrotu 800 gram amfetaminy i 0,5 kilograma marihuany

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. udzielił kobiecie o imieniu P. i innym nieustalonym osobom środków psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 gram

- w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. sprzedał dwóm nieustalonym mężczyznom środki odurzające w postaci marihuany w ilości 2 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci marihuany w ilości 26 kilogramów łącznie, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające i substancje psychotropowe w ilości 5,5 kilograma marihuany i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r. czterokrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. środki odurzające i substancje psychotropowe w łącznej ilości 4 kilogramów marihuany i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia do lutego 2011r. sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci marihuany w ilości 4 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

VI. w dniu 7 kwietnia 2011r. we W., wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 603,94 grama mefedronu

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

3/ B. H. (1) o to, że:

VII. w okresie od 6 kwietnia 2011r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 10 372,6 grama marihuany i 3293,1 grama amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej

tj. o przestępstwo określone w art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

VIII. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 0,5 kilograma oraz amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 800 gram, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków i substancji od innej osoby przekazywał je kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

4/ J. S. (1) o to, że:

IX. w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r w Holandii wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonała nabycia oraz dostawy znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 35 kilogramów 372,6 gramów marihuany i 4293,1 grama amfetaminy które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, następnie przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w celu wprowadzenia ich do obrotu w ten sposób, że:

-w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. najprawdopodobniej w lutym 2011r.w Holandii nabyła nie mniej niż 12 kilogramów marihuany

- w marcu 2011r. w Holandii nabyła nie mniej niż 15 kilogramów marihuany oraz 1 kilogram amfetaminy

- w okresie od 6 kwietnia do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą nabyła 10 372,6 gramów marihuany i 3293,1 gramów amfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

X. w okresie od lutego 2011r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczyła w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż dwóch kilogramów marihuany, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków przez inne osoby, nie mniej niż trzykrotnie uczestniczyła w przekazywaniu ich kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. o przestępstwo z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. orzekł:

Ad 1) co do osk. T. M. (1) w ten sposób, że:

I. uznał za winnego, w ramach zarzutu opisanego w pkt. I – tego, że w okresie od lutego 2011r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 57 kilogramów 372,6 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) wartości nie mniejszej niż 717.157,50 złotych i 4 kilogramów i 293,1 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 34.344,80 złotych, które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w ten sposób, że:

- w lutym 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w lutym 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w okresie luty - marzec 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) i J. S. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 12 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w marcu 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), J. S. (1) i inną osobą dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 15 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 1 kilograma amfetaminy

- w okresie od 6 do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), J. S. (1) i B. H. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków

odurzających w postaci 10 kilogramów i 373,2 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 3 kilogramów i 293,1 gramów amfetaminy

przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym: wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 17 czerwca 2005r, sygn. akt II K 475/05, za przestępstwa z art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75 poz. 468 z późn. zmianami) na karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 22 października 2004r. do 23 października 2004r., od 29 października 2004r. do 29 kwietnia 2005r. oraz od 6 stycznia 2006r. do 7 lipca 2006r.

to jest winnym przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk za to na podstawie tych przepisów oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzono mu kary:

- 5 lat pozbawienia wolności ;

- 200 stawek dziennych grzywny, po 100 zł. każda.

II. w ramach zarzutu z pkt. II – uznał za winnego tego, że w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I, w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości nie mniejszej niż 47 kilogramów o wartości nie mniejszej niż 587.500 złotych, amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy o wartości nie mniejszej niż 16.000 złotych oraz nie mniej niż 1 kilogram 200 gram mefedronu o wartości nie mniejszej niż 14.400 złotych, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków i substancji od innych osób przekazywał je kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu a także udzielał ich innym osobom a w tym:

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. we W. trzykrotnie udzielił T. G. (1) substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 100 gram mefedronu

- w styczniu 2011r. we W. dwukrotnie sprzedał T. G. (1) substancje psychotropowe w postaci nie mniej niż 1 kilogram 100 gramów mefedronu

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą sprzedał T. G. (1) środki psychotropowe w postaci 1 kilograma amfetaminy

- w okresie od marca 2011r. do kwietnia 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) sprzedał B. H. (1) nie mniej niż 0,5 kilograma ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do 7 kwietnia 2011r., wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) sprzedał dwóm nieustalonym mężczyznom środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 2 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r., wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) i J. S. (1) kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 30 kilogramów łącznie, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające i substancje psychotropowe w ilości 5,5 kilograma ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) i J. S. (1) czterokrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. środki odurzające i substancje psychotropowe w łącznej ilości 4 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 4 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) i art. 59 ust. 1 powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy powołanej wyżej w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

III. uznał za winnego czynu zarzucanego w pkt. III i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. na podstawie art. 85, 86 § 1 i 63 § 1 kk wymierzył temu oskarżonemu kary łączne:

- 6 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem tymczasowego aresztowania od 8 kwietnia 2011 r. do 4 czerwca 2012 r.

- 400 stawek dziennych grzywny po 100 zł. każda;

XV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł od tego oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 314.950 zł.

XVIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od tego oskarżonego na rzecz Monar w W. dwie nawiązki po 10.000 zł.

Ad. 2) co do osk. T. G. (1) w ten sposób, że:

IV. uznał go w ramach zarzutu z p. IV za winnego, że w okresie od stycznia 2011r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu dokonał oraz usiłował dokonać wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 107 kilogramów 372,6 grama ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wartości nie mniejszej niż 1.342.157,50 złotych i 4 kilogramów i 293,1 gramów amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 34.344,80 złotych, które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w ten sposób, że:

- w styczniu 2011r. w Holandii usiłował dokonać wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 20 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), jednakże zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia przestępstwa,

- w styczniu 2011r. w Holandii usiłował dokonać wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 30 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), jednakże zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia przestępstwa,

- w lutym 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w lutym 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w okresie luty - marzec 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) i J. S. (1) dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 12 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w marcu 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), J. S. (1) i inną osobą dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 15 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 1 kilograma amfetaminy

- w okresie od 6 do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), J. S. (1) i B. H. (1) dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów i 373,2 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 3 kilogramów i 293,1 gramów amfetaminy

tj. przestępstwa z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) i art. 55 ust.1 i 3 powołanej ustawy w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 55 ust. 3 powołanej ustawy w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

V. uznał tego oskarżonego w ramach zarzutu z pkt. V za winnego tego, że w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości nie mniejszej niż 47 kilogramów o wartości nie mniejszej niż 587.500 złotych, amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 2 kilogramy o wartości nie mniejszej niż 16.000 złotych oraz mefedronu, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków i substancji od innych osób przekazywał je kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu a także udzielał ich innym osobom w celu użycia a w tym:

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. wielokrotnie udzielał nieustalonym osobom substancji psychotropowych w postaci mefedronu w nieustalonej ilości

- w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. udzielił kobiecie o imieniu P. i innym nieustalonym osobom środków psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 200 gram

- w okresie od grudnia 2010r. do kwietnia 2011r. sprzedał B. H. (1) nie mniej niż 1 kg amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od marca 2011r. do kwietnia 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) sprzedał B. H. (1) nie mniej niż 0,5 kilograma ziela konopi innych niż włókniste (marihuany), celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do 7 kwietnia 2011r., wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) sprzedał dwóm nieustalonym mężczyznom środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 2 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r., wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) i J. S. (1) kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 30 kilogramów łącznie, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia 2011r. do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) i J. S. (1) kilkakrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające i substancje psychotropowe w ilości 5,5 kilograma ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od lutego 2011r. do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) i J. S. (1) czterokrotnie sprzedał nieustalonemu mężczyźnie o imieniu M. środki odurzające i substancje psychotropowe w łącznej ilości 4 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) i 0,5 kilograma amfetaminy, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

- w okresie od stycznia do marca 2011r. wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) sprzedał nieustalonemu mężczyźnie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w ilości 4 kilogramów, celem dalszego wprowadzenia do obrotu

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) i art. 59 ust. 1 powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 powołanej ustawy w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

VI. uznał go winnego czynu zarzucanego w p. VI i za to, na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomani wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII.XIII i XV. na podstawie art. 85, 86 § 1, 60 § 3 i 5 oraz 63 § 1 kk wymierzył temu oskarżonemu kary łączne:

- 4 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił warunkowo na 8 lat;

- 400 stawek dziennych grzywny po 100 zł. każda, zaliczając na jej poczet okres tymczasowego aresztowania tego oskarżonego od 07.04.2011 r. do 22.10.2011 r. zaś dalej trwające aresztowanie poczynając od 23.10.2011 r. do 24.05.2012 r. zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności ;

XVI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od niego na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa w kwocie 301.750 zł.

XVIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od niego na rzecz MONAR w W. dwie nawiązki w kwotach po 10.000 zł.

Ad. 3) co do osk. B. H. (1) w ten sposób, że:

VII. uznał go za winnego – w ramach zarzutu z pkt. VII – tego że w okresie od 6 kwietnia 2011r. do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, działając wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), T. G. (1) i J. S. (1), wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 10 kilogramów 372,6 grama ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wartości nie mniejszej niż 129.657,50 złotych i 3 kilogramów 293,1 grama amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 26.344,80 złotych, które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione, przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej tj. przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) i za to na podstawie art. 55 ust. 3 powołanej wyżej oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

VIII. uznał go za winnego w ramach zarzutu z pkt. VIII – tego, że w okresie od grudnia 2010r. do 7 kwietnia 2011r. we W. nabył do T. G. (1) i T. M. (1) i posiadała znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w ilości nie mniejszej niż 1 kg amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 8.000 złotych i 0,5 kilograma ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wartości nie mniejszej niż 6.250 złotych tj. czynu z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) i za to na podstawie tych przepisów wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII i XV. na podstawie art. 85, 86 § 1 i 63 § 1 kk wymierzył temu oskarżonemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od 7 lipca 2011 r. do 24 maja 2012 r.

Ad. 4) co do osk. J. S. (1) w ten sposób, że:

IX. uznał ją za winną w ramach zarzutu z pkt. IX – tego, że w okresie od lutego 2011r. do 7 kwietnia 2011r w Holandii wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci nie mniej niż 35 kilogramów 372,6 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wartości nie mniejszej niż 442.157,50 złotych i 4 kilogramów 293,1 grama amfetaminy o wartości nie mniejszej niż 34.344,80 złotych, które to środki odurzające i substancje psychotropowe zostały przewiezione przez terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w specjalnie przygotowanej do tego celu skrytce samochodowej w ten sposób, że:

- w okresie luty - marzec 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1) i T. G. (1) dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 12 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany),

- w marcu 2011r. w Holandii wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), T. G. (1) i inną osobą dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 15 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 1 kilograma amfetaminy

- w okresie od 6 do 7 kwietnia 2011r. w Holandii, wspólnie i w porozumieniu z T. M. (1), J. G. i B. H. (1) dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia i przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznej ilości środków odurzających w postaci 10 kilogramów i 373,2 gramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) oraz 3 kilogramów i 293,1 gramów amfetaminy

tj. przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 55 ust. 3 powołanej ustawy w zw. z art. 12 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył jej karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

X. uznał tę oskarżoną za winną w ramach zarzutu z pkt. X – tego, że w okresie od marca 2011r. do 7 kwietnia 2011r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1) i T. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczyła w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci nie mniej niż 2 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wartości nie mniejszej niż 25.000 złotych, w ten sposób, iż po uprzednim nabyciu tych środków przez inne osoby, nie mniej niż trzykrotnie uczestniczyła w przekazywaniu ich kolejnym osobom celem dalszego wprowadzenia do obrotu tj. przestępstwa z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 05.179.1485) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 powołanej ustawy w zw. z art. 12 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

XII i XV. na podstawie art. 85, 86 § 1 i 63 § 1 kk wymierzył jej kary łączne:

- 4 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem tymczasowego aresztowania od 7.07.2011 r. do 24.05.2012 r.

- 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł. każda;

XVIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od niej na rzecz MONAR w (...) nawiązki po 5.000 zł. (sygn. akt III K 68/12).

Wyrok ten zaskarżyli obrońcy oskarżonych: T. G., B. H. oraz T. M..

1) Obrońca osk. T. G. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisu prawa materialnego – art. 45 kk, przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że korzyść majątkowa podlegająca przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa, którą oskarżony uzyskał z przestępstwa wyniosła 301.750 zł.

2. rażąco niewspółmierność kary grzywny oraz niesłuszne obciążenie oskarżonego kosztami procesu, a nadto niesłuszne zastosowanie środków karnych w postaci przepadku korzyści w kwocie 301.750 zł. oraz orzeczenia nawiązek w kwotach 2 x 10.000 zł.

Wniósł on w konsekwencji o zmianę tego wyroku przez:

1. wymierzenie oskarżonemu za czyn opisany w pkt IV i V części dyspozytywnej wyroku po 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł. a karę łączną grzywny wskazaną w pkt. XII części dyspozytywnej wyroku w wymiarze 100 stawek dziennych grzywny po 50 zł,

2. uchylenie w stosunku do oskarżonego przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 301.750 zł. (pkt XVI części dyspozytywnej wyroku),

3. uchylenie w stosunku do oskarżonego orzeczonych nawiązek (pkt XVIII części dyspozytywnej wyroku),

4. zwolnienie oskarżonego od kosztów procesu (pkt XX części dyspozytywnej wyroku).

2) Obrończyni osk. B. H. (1) zaskarżyła wyrok w zakresie kar wymierzonych temu oskarżonemu zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 4, 7, 410 i 424 § 1 p 1 kpk, polegającą na dokonaniu całkowicie dowolnej oceny materiału dowodowego oraz nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść tego oskarżonego, poprzez:

- oparcie ustaleń dotyczących ilości posiadanych przez oskarżonego B. H. (1) narkotyków wyłącznie o wyjaśnienia oskarżonego T. G. (1), podczas gdy nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, który to nie daje podstaw do niewątpliwego stwierdzenia, iż były to tak znaczne ilości;

- nie uwzględnienie okoliczności, iż oskarżony T. G. (1) udzielił amfetaminy B. H. (1), w czasie gdy ten starał się zerwać z nałogiem, czym doprowadził go do powrotu do używania narkotyków, a następnie sprzedawał mu narkotyki, które B. H. (1) zużywał na własne potrzeby, nie mając jednocześnie możliwości, aby za nie zapłacić, w związku z czym zadłużył się u T. G. i zmuszony był pojechać na jego polecenie do Holandii po narkotyki, aby odpracować w/w dług;

- nie uwzględnienie okoliczności, iż oskarżony B. H. (1) w przeciwieństwie do współoskarżonych T. G. (1), T. M. (1) i J. S. (1) jedynie raz, na polecenie T. G. (1), dokonał wyłącznie przywozu na terytorium RP narkotyków nabytych przez T. G. (1), nie podejmował żadnych decyzji dotyczących zakupu i przywozu narkotyków, a także nie uczestniczył w ich sprzedaży na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

a w związku z powyższym:

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary, polegającą na wymierzeniu B. H. (1):

- kary trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt VII wyroku;
- kary jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt VIII wyroku;

oraz

- kary łącznej czterech lat pozbawienia wolności (pkt XII wyroku);

podczas gdy z wszechstronnie rozważonych okoliczności sprawy wynika, że rola, jaką pełnił oskarżony w realizacji czynu opisanego w pkt VII wyroku była podrzędna, oskarżony nie podejmował decyzji dotyczących zakupu i przywozu narkotyków na terytorium RP, pojechał do Holandii po narkotyki jeden raz, wyłącznie na polecenie T. G., aby uzyskać anulowanie długu, nie uczestniczył również w obrocie narkotykami na terytorium RP, zaś udzielone mu przez T. G. narkotyki zużywał na własne potrzeby;

tymczasem współoskarżeni T. G., T. M. oraz J. S. wielokrotnie dokonywali zakupu i przywozu na terytorium RP narkotyków, w ilościach wielokrotnie większych niż B. H. (1), a ponadto dokonywali sprzedaży w/w narkotyków na rynku polskim, w celu osiągnięcia jak największych korzyści majątkowych, zaś wymierzone im kary łączne – w przypadku oskarżonych T. G. i J. S. są tożsame z karą orzeczoną wobec B. H. (1), zaś kara wymierzona T. M., działającemu w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. wynosi sześć lat pozbawienia wolności, co godzi w wewnętrzną spójność wyroku.

Powołując się na powyższe zarzuty wniosła ta apelująca o zmianę zaskarżonego wyroku przez:

a) obniżenie kar pozbawienia wolności wymierzonych B. H.:

- do 3 lat za czyn z p. VII,
- do roku za czyn z p. VIII,

b) wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

3) Obrońca osk. T. M. (1) zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

1. rażąco obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 410 kpk w zw. z art. 4 i 7 kpk, polegającą na nie ujawnieniu dla sędziów będących ławnikami dowodów znajdujących się w aktach niejawnych i nie zapoznaniu się przez nich z dowodami zawartymi w aktach niejawnych, w następstwie czego sąd wartościował dowody, czynił ustalenia i wyrokował bez znajomości wszystkich dowodów,

2. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 193 § 1 kpk oraz art. 170 § 1 pkt 2, 3 i 5 kpk polegającą na oddaleniu na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2013 r. wniosku dowodowego obrońcy w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu fonoskopie,

3. obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 170m § 1 pkt 3 i 5 kpk, polegająca na oddaleniu na rozprawie w dniu 22 maja 2013 r. wniosku dowodowego obrońcy o przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy oskarżoną J. S. (1) a świadkiem M. F. (1),

4. obrazę prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. przez wyrażenie oceny w zakresie sprawstwa oskarżonego T. M. (1) w sposób dowolny, uchylający się od wyjaśnienia poważnych wątpliwości w sprawie wynikających z wyjaśnień oskarżonego T. G. (1) i dający temu oskarżonemu bezzasadnie bezgraniczną wiarę, a przez to sformułowanie poglądu o sprawstwie oskarżonego T. M. (1) o cechach tendencyjnych,

5. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na podjęciu sprzecznych ustaleń w zakresie wywierania presji na J. S. (1) w celu dokonania przez nią przemytu

narkotyków, a wynikający z ustalenia na k. 47, że to oskarżony T. M. (1) wywierał presję na oskarżoną J. S. (1) aby ta dokonała przemytu narkotyków w dniu 7 kwietnia 2011 r.

6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na podjęciu sprzecznych ustaleń w zakresie dotyczącym sporządzenia pozostawionych w mieszkaniu T. M. (1) zapisków z rozliczeniami, a wynikający z ustalenia na karcie 45 uzasadnienia orzeczenia, że to niejaki oskarżony T. T. (1) w swoich wyjaśnieniach składanych w postępowaniu przygotowawczym, co podtrzymał w toku rozprawy, w sposób szczegółowy i przekonujący wyjaśnił pochodzenie poszczególnych kwot oraz sposobu wykonania wyliczeń zawartych na karcie pozostawionej w mieszkaniu T. M. (1).

Apelujący ten wniośł w konsekwencji o:

1) **uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowemu Okręgowemu do ponownego rozpoznania;**

2) względnie – zmianę tego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów przypisanych w p. I i II.

4) Zasygnalizować w tym miejscu należy, iż przedmiotowy wyrok zaskarżyła apelacją także obrończyni osk. J. S. (1) (T. XVI k. 2891 – 2892). Apelację tę jednak cofnęła oskarżona, stąd też ten środek odwoławczy pozostawiony został bez rozpoznania przez Sąd Apelacyjny (Tom XVII k. 3014, 3016 i 3025). Nie zmienia to jednak faktu, że w trybie określonym w art. 435 kpk dokonano korzystnej dla tej oskarżonej korekty wyroku Sądu Pierwszej Instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że za zasadną uznano jedynie apelację obrońcy osk. B. H. (1). Mianowicie, podzielono zawarty w niej zarzut, iż kary wymierzone temu oskarżonemu rażą surowością. Zauważono przy tym, że z tych samych przyczyn uznano, iż także kary, orzeczone wobec osk. J. S. (1) dotknięte są taką samą wadą. Stąd też, stosownie do nakazu zawartego w art. 435 kpk, skorygowano wyrok Sądu Okręgowego i co do tej oskarżonej.

Za bezzasadne uznano natomiast obie pozostałe apelacje, to jest obrońców, oskarżonych: T. M. (1) i T. G. (1).

Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty.

I. Ocena apelacji obrońcy osk. B. H. (1) T. XVI k. 2902-2908).

Apelacja, wskazana w tytule niniejszego fragmentu uzasadnienia, okazała się zasadna. Mianowicie – podzielono pogląd obrońcy osk. B. H., iż kara pozbawienia wolności, wymierzona temu sprawcy za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o, przeciwdziałaniu narkomanii razi surowością. Zgodzono się także z argumentacjami zawartymi w tej apelacji, iż kara łączna pozbawienia wolności winna być orzeczona wobec tego oskarżonego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji zbiegających się kar jednostkowych. Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty.

1. Jak to już wyżej zasygnalizowano, podzielono pogląd obrońcy osk. B. H., iż za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został on ukarany zbyt surowo. Sąd Apelacyjny nie traci z pola widzenia faktu, iż kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jaką wymierzono temu sprawcy w p. VII relatywnie w niewielkim stopniu przekracza minimum ustawowego zagrożenia. Uznano jednak, że in concreto nie było merytorycznych podstaw do orzekania za ten czyn kary pozbawienia wolności odbiegającej od minimum zagrożenia ustalonego w art. 55 ust. 3 w/ w Ustawy. Zważyć przecież należy, iż osk. B. H. już w trakcie pierwszego przesłuchania ujawnił wszystkie okoliczności przedmiotowego „przemytu”.

M.in. dzięki jego wyjaśnieniom ustalono, że organizatorem tego przestępstwa był T. G. (1). Przecież o tym sprawcy organy procesowe wcześniej nie posiadały informacji o charakterze procesowym. Sąd Apelacyjny jest świadom, że faktu przyznania się B. H. do winy nie sposób przeceniać, gdy zważy się wyniki przeszukania samochodu, którym on

kierował. Praktyka sądowa dowodzi jednak, że nawet w takich sytuacjach kierujący samochodem wielokrotnie negują swą winę twierdząc, iż nie mieli świadomości, że wyjazd za granicę ma na celu „przemyt” narkotyków. Kierowcy tacy wielokrotnie sugerują, iż poza ich wiedzą dokonano załadunku narkotyków do samochodu.

W tym stanie rzeczy, gdy zważy się nadto, iż w następstwie działań operacyjnych policji udaremniono wprowadzenie tych narkotyków do obrotu w Polsce, uznał Sąd Apelacyjny, iż cele określone w art. 53 kk zostaną osiągnięte, przez wymierzenie B. H. kary 3 lat pozbawienia wolności.

W tym też zakresie zaskarżony wyrok zmieniono.

2. Nie znaleziono natomiast podstaw do uwzględnienia żądania obrońcy osk. B. H., aby złagodzić karę wymierzoną temu oskarżonemu za czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przedmiotem tego było bowiem 1 kg amfetaminy oraz pół kilograma marihuany. Były to więc ilości, które kilkadziesiąt razy przekraczają wielkość określoną jako znaczną ilość środków narkotycznych. Nie ma więc merytorycznych podstaw by uznać, że kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która w niewielkim stopniu przekracza minimum zagrożenia określonego w art. 62 w/w Ustawy, razi surowością.

3. Fakt skorygowania zaskarżonego wyroku, w sposób przedstawiony w p. 1 niniejszego fragmentu uzasadnienia spowodował, że kara łączna wymierzona B. H. w p. XII straciła moc. Sąd Apelacyjny orzekając nową karę łączną pozbawienia wolności zastosował zasadę pełnej absorpcji zbiegających się kar jednostkowych i wymierzył ją w rozmiarze 3 lat. Uznano, że bliskie związki podmiotowo – przedmiotowe oraz czasowe między zbiegającymi się przestępstwami, a także postawa zaprezentowana przez osk. B. H. w trakcie procesu w pełni uzasadniają takie ukształtowanie kary łącznej.

II. Przedstawienie powodów zmiany wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w stosunku do osk. J. S. (1).

W początkowych fragmentach niniejszego uzasadnienia zasygnalizowano, że także obrończyni J. S. (1) zaskarżyła wyrok wydany przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu. Skazana ta jednak apelację tę, cofnęła, stąd też pozostawiona została ona bez rozpoznania (k. 3014, 3016 i 3025).

1. W sprawie tej wystąpiła jednak przesłanka z art. 435 kpk obligująca do zmiany wyroku także i co do tej oskarżonej. Jej postawa w trakcie śledztwa była tak samo pozytywna jak postawa osk. B. H.. Uznano wobec tego, że nie ma merytorycznych podstaw do wymierzenia jej za udział w wewnątrzspółnotowym „przemycie” narkotyków kary pozbawienia wolności przekraczającej minimum ustawowego zagrożenia określonego w art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Stąd też skorygowano w tym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w sposób identyczny jak i co do osk. B. H. przez obniżenie kary wymierzonej na podstawie w/w przepisu do 3 lat pozbawienia wolności.

2. W następstwie powyższej zmiany straciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona osk. J. S. w p. XII zaskarżonego wyroku. Orzekając nową karę łączną, zastosował Sąd Apelacyjny identyczną zasadę, jaką przyjęto w zaskarżonym wyroku, a więc pełnej absorpcji zbiegających się kar jednostkowych. Wymierzono więc tę karę w rozmiarze 3 lat pozbawienia wolności.

III. Ocena apelacji obrońcy osk. T. G. (1) (Tom XVI k. 2883-2887).

Apelacja obrońcy T. G. okazała się niezasadna.

Tak oceniając przedmiotowy środek odwoławczy, przypomnieć należy, iż skarżący ten kwestionuje:

- a) zasadność orzeczenia opartego na art. 45 § 1 kk w postaci przypadku równowartości korzyści osiągniętej z przestępstw w kwocie 301.750 zł.
- b) merytoryczną podstawę orzeczenia nawiązki;

c) rozmiar kary grzywny;

d) decyzję o obciążeniu oskarżonego kosztami procesu.

Sąd Apelacyjny zarzutów tych nie podzielił z następujących powodów:

Ad. a) Przede wszystkim zauważono, że chybione są sugestie obrońcy osk. T. G., jakoby nie było merytorycznych podstaw do wymierzenia temu skazanemu środka karnego przewidzianego w art. 45 § 1 k.k. Zauważyć przecież należy, że oskarżony ten zajmował się handlową” dystrybucją narkotyków, osiągając z tego tytułu konkretne korzyści majątkowe. W takiej sytuacji przepis art. 45 § 1 kk obliguje sąd do orzeczenia przypadku takich korzyści, zaś gdyby ich nie zabezpieczono do przypadku równowartości tych korzyści.

Nie podzielono także alternatywnie zgłoszonych zarzutów pod adresem wysokości tego środka. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy podał zasady, jakimi kierował się ustalając rozmiar korzyści, osiągniętej przez T. G. i T. M. z rozprowadzania narkotyków (strona 66 uzasadnienia). Argumenty te zostały zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny. Nie sposób bowiem podzielić stanowiska sugerowanego przez obrońcę osk. B. H., jakoby pod pojęciami „korzyści osiągniętej z przestępstwa” w rozumieniu art. 45 § 1 k.k. rozumieć zapewne „czysty dochód” uwzględniający wydatki poniesione przez sprawcę przy popełnieniu danego przestępstwa. Pogląd ten nie ma bowiem żadnego wsparcia w obowiązujących przepisach, a także nie wynika z orzeczeń i poglądów doktryny na które powołuje się apelujący obrońca.

Ad b) Nie sposób także zgodzić się z zarzutami skierowanym przez obrońcę osk. T. G. przeciwko orzeczeniom o nawiązkach. Wprawdzie wymierzenie takich środków karnych nie było obligatoryjne, lecz in concreto w pełni uzasadnione. Zważyć należy, iż wobec tego skazanego Sąd Okręgowy zastosował szczególny akt łaski, jakim było warunkowe zawieszenie w oparciu o art. 60 § 5 kk, kary 4 lat pozbawienia wolności. Jest więc zrozumiałym, że funkcje wychowawcze wobec sprawcy, który na tak szeroką skalę zajmował się „przemitem” i dystrybucją narkotyków winny spełniać środki karne o charakterze majątkowym. Nie sposób przy tym uznać, by orzeczone nawiązki razily surowością. Przecież w sumie to 20 tysięcy złotych a więc stanowią one zaledwie niewielką część wartości narkotyków, które były przedmiotem przestępczej działalności T. G..

Ad. c) Podobnie oceniono zarzuty skierowane przeciwko karom grzywny wymierzonym temu oskarżonemu. Zważyć przecież należy, iż wymierzenie takich kar na podstawie art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii było obligatoryjne. Nie sposób kwestionować także ich wysokości, gdy uwzględni się argumentację przedstawioną wcześniej we fragmencie odnoszącym się do zarzutów skierowanych przeciwko nawiązkom. W szczególności zaś za chybione należy uznać te wywody, które porównują wysokość kary grzywny wymierzonej temu apelującemu z karą grzywny orzeczoną wobec T. M.. Zważyć przecież należy, iż wobec T. G. praktycznie rzecz biorąc zostanie wykonana jedynie grzywna w kwocie 40 tysięcy złotych zaś względem T. M. obok takiej samej grzywny nadto kara 6 lat pozbawienia wolności.

Ad. d). Nie zgodzono się także z zarzutem, jakoby bezpodstawnie obciążono osk. T. G. kosztami procesu. Zważyć przecież należy, że oskarżony ten został skazany. W takim zaś wypadku przepis art. 627 kpk obliguje do zasądzenia od takiego oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa przewidziane prawem koszty sądowe. Ewentualne odstępstwo od tej reguły powinno mieć wyjątkowy charakter uzasadniony istnieniem okoliczności przewidzianych w art. 624 § 1 kpk. Takich jednak okoliczności co do osk. T. G. w sprawie brak.

IV. Ocena apelacji obrońcy osk. T. M. (1) (T.XVI k. 2910-2922).

Apelacja powyższa, jak to już wcześniej zasygnalizowano, uznana została za niezasadną. Treść zarzutów zawartych w tej apelacji a także jej uzasadnienie wskazuje, iż skarżący obrońca:

1) podnosi zarzuty procesowe:

a) pod adresem sposobu procedowania Sądu Okręgowego (zarzuty z p. 1, 2, 3 i 4);

b) co do jakości uzasadnienia zaskarżonego wyroku (zarzuty z p. 5 i 6),

2) kwestionuje ustalenia o winie oskarżonego T. M. (tak zinterpretowano zarzuty zawarte w p. 4, 5 i 6 w powiązaniu z alternatywnym wnioskiem o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie tego oskarżonego od zarzucanych mu przestępstw).

Zarzuty te uznano za niezasadne z następujących powodów:

1) Ocena zarzutów procesowych zawartych w apelacji obrońcy osk. T. M. (1).

Zarzutów, o których mowa w tytule niniejszego fragmentu uzasadnienia, nie podzielono.

1. Stwierdzenie powyższe odnosi się w pierwszej kolejności do zarzutu rzekomej obrazy art. 410 kpk w zw. z art. 4 i 7 kpk polegającego rzekomo cyt: „na nie ujawnieniu dla sędziów będących ławnikami dowodów znajdujących się w aktach niejawnych i nie zapoznaniu się przez nich z dowodami zawartymi w aktach niejawnych, w następstwie czego sąd wartościował dowody, czynił ustalenia i wyrokował bez znajomości wszystkich dowodów” (zarzut z p. 1 apelacji k. 2910, 2911 i 2912 – 2913 T. XVI). Sugestie powyższe przecież pozostają w oczywistej sprzeczności z analizą akt postępowania operacyjnego, zarządzanego przez Komendanta Wojewódzkiego Policji co do kontroli rozmów telefonicznych, prowadzonych przez osk. T. M. (1). Wynika z nich bowiem, że:

a) w wykazie osób zaznajomionych z tymi aktami figurują nie tylko sędzia przewodniczący składu orzekającego tj. SSO M. S., lecz także pozostali członkowie składu orzekającego tj. ławnicy: J. Z. i M. S.. Uczynili to 25.09.2012 r.

b) niezależnie od tego zauważa się, że nie tylko sędzia przewodniczący składu, lecz także wymienieni ławnicy brali udział w tzw. niejawnej części rozprawy w dniu 25.09.2012 r. w godzinach 11¹⁵– 13¹⁰, gdy odsłuchano fragmenty rozmów telefonicznych, prowadzonych z telefonów należących do oskarżonych T. M. i T. G.. W trakcie tej części rozprawy słyszeli oni nie tylko treść zarejestrowanych rozmów, lecz także oświadczenia obu tych oskarżonych co do treści tych rozmów (patrz: protokół niejawnej części rozprawy z dnia 25.09.2012 r. zawarty w/w aktach znajdujących się w Kancelarii (...) aktualnie Sądu Apelacyjnego a po zakończeniu postępowania przed tut. Sądem – zwróconych do Sądu Okręgowego we Wrocławiu – wzmianka w protokole rozprawy Tom XIV k. 2433).

W tym stanie rzeczy uznano zarzut zawarty w p. 1 tej apelacji za niezasadny w stopniu oczywistym.

2. Podobnie oceniono argumenty obrońcy osk. T. M., skierowane przeciwko oddaleniu przez Sąd Okręgowy wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu fonoskopii. Przypomnieć należy, iż biegły ten miałby zbadać zarejestrowane, w wyniku zarządzanego podsłuchu, rozmowy przeprowadzone między oskarżonymi T. M. i T. G. w celu cyt. „zbadać autentyczności zapisu dźwięku wykluczającego jego zmanipulowanie i montaż (np. czy nagrano całe rozmowy czy tylko fragmenty, bądź tylko fragmenty wypowiedzi lub zdań, czy po nagraniu nie wyeliminowano fragmentu zapisu, czy nie naruszono chronologii zapisu rozmowy, wypowiedzi, zdań, słów), dokonanie identyfikacji rozmówców w obrębie materiału dowodowego oraz odtworzenia i spisanie treści nagranych rozmów” (cytat z wniosku Tom XV k. 2637-2638). Wniosek ten istotnie Sąd Okręgowy oddalił na rozprawie w dniu 26.04.2013 r. (T. XV k. 2652 odwrót). Stwierdzić należy, że decyzja ta jest merytorycznie zasadna. Systematyzując a także częściowo uzupełniając argumentację przedstawioną w uzasadnieniu tego postanowienia zauważa Sąd Apelacyjny co następuje:

1) po pierwsze – nie bardzo zrozumiał jest postulat obrońcy osk. T. M., żądający, by biegły z zakresu fonoskopii identyfikował rozmówców, zabezpieczonych rozmów. Zważyć przecież należy, iż Sąd Okręgowy, co już wcześniej zasygnalizowano, przez 3 godziny odsłuchiwał zabezpieczone materiały, wzywając każdorazowo oskarżonych, aby oświadczyli się co do treści tych rozmów. Treść protokołu tej niejawnej części rozprawy świadczy, iż osk. T. G. każdorazowo rozpoznawał swój głos, natomiast osk. T. M. rozpoznawał siebie jako jednego z rozmówców w większości

zarejestrowanych rozmów (patrz: protokół niejawniej części rozprawy z dnia 25.09.2012 r. – wzmianka co do tego fragmentu rozprawy: Tom XIV k. 2433)

2) po drugie – zauważono, co już wyżej zasygnalizowano, że osk. T. M. nie rozpoznawał swego głosu w niektórych zarejestrowanych rozmowach. Sąd Apelacyjny podziela jednak stanowisko, które zdaje się wynikać z treści postanowienia Sądu Okręgowego, iż nie ma potrzeby identyfikowania tych niektórych rozmów, których osk. T. M. nie był w stanie rozpoznać. Zauważono bowiem, że w trakcie odbywanych rozmów, obaj oskarżeni wykazywali daleko idącą ostrożność i praktycznie nigdy wprost nie nawiązywali do prowadzonej działalności, związanej z przemytem i dystrybucją narkotyków. Z tzw. niejawniej części pisemnego uzasadnienia wynika, iż Sąd Okręgowy nie wyolbrzymia znaczenia tych materiałów z podsłuchów. Jedynie zauważa, że cyt. „ w zawaolowanej formie” obaj oskarżeni nawiązują do prowadzonej działalności przestępczej. W kwestii zasadności takiej oceny przedstawionych dowodów niejawnych wypowie Sąd Apelacyjny swoje stanowisko w dalszej części uzasadnienia, gdy oceni zasadność zarzutu skierowanego przeciwko ustaleniom o winie osk. T. M.. W tych dalszych fragmentach przedstawione zostaną dalsze argumenty, świadczące o bezzasadności wniosku w przedmiocie badań fonoskopijnych nadesłanych nagrań rozmów telefonicznych.

3. obrońca osk. T. M. zarzucił nadto, że bezzasadnie oddalono jego wniosek o skonfrontowanie osk. J. S. (1) ze świadkiem M. F. (1) (Tom XV k. 2717 odwrót). Poglądu tego nie podzielono. Wprawdzie argumentacja Sądu Okręgowego w tym względzie nie należy do szczegółowych, ale Sąd Apelacyjny zgadza się z zaprezentowanym w postanowieniu stanowiskiem, iż dowód taki nie ma znaczenia w sprawie. Za takim stanowiskiem przemawiają następujące argumenty:

1) po pierwsze – gdyby nawet założyć, że istnieje sprzeczność między wersjami J. S. i M. F. co do tego, czy był on jedynym z odbiorców narkotyków dostarczonych przez T. G., to fakt ten nie obliguje sądu do przeprowadzenia konfrontacji między takimi osobami (patrz: przepisy Kodeksu postępowania karnego).

2) po drugie – samej zaś rzeczy nie było merytorycznych przesłanek do przeprowadzenia takiej czynności procesowej. To prawda, że J. S. sugerowała, jakoby cyt. „M. chłopak starszej siostry A. M.” odebrał od niej raz narkotyki (k. 2653 T.XV). obrońca osk. T. M. ustalił, iż chodzi tu o M. F. (1) (k. 2659 T. XV). Został on przesłuchany w trakcie rozprawy. Zeznał wówczas, iż wprawdzie zna osk. T. G., lecz zaprzeczył, aby znał J. S., a zwłaszcza, by jeździł do G. oraz oświadczył, że nic od niego (poza proszkami do prania) nie odbierał (k. 2717 T. XV). Gdyby jednak nawet założyć, że J. S., powodowana konfliktem z siostrami A. i P. M., bezpodstawnie obciąża M. F. (1), to okoliczność ta jest bez znaczenia dla odpowiedzialności T. M.. Przecież oskarżona ta nigdy nie obciążała T. M. o udział w dystrybucji narkotyków. Wyjaśniała ona bowiem jedynie o narkotykach, przekazywanych jej do dalszej dystrybucji, przez osk. T. G.. Ewentualna konfrontacja jej z M. F. (1) byłaby uzasadniona gdyby w sprawie oskarżonym był także ten świadek a także, gdyby T. G. przeczył swej winie. Tymczasem osk. T. G. winy swej nie neguje zaś M. F. nie został oskarżony o udział w rozprowadzaniu narkotyków. W tej sytuacji objętym dla odpowiedzialności T. M. jest to, czy M. F. (1) zajmował się dystrybucją narkotyków, będących przedmiotem niniejszej sprawy. Na marginesie zauważyć należy, że gdyby nawet założyć, iż wyjaśnienia J. S. co do roli tego świadka są prawdziwe, to nie sposób byłoby przyjąć, iż okoliczność ta wsparłaby ustalenia co do sprawstwa T. M.. Przypomnieć bowiem kolejny raz należy, iż chodziło tu o narkotyki przekazane jej nie przez T. M., lecz T. G..

4. Apelujący obrońca zarzucił nadto, że Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 7 w zw. z art. 410 kpk cyt. „ przez wyrażenie oceny w zakresie sprawstwa oskarżonego w sposób dowolny, uchylający się od wyjaśnienia poważnych wątpliwości w sprawie, wynikających z wyjaśnień oskarżonego T. G. (1) i dający temu oskarżonemu bezzasadnie bezgranicznie wiarę, a przez to sformułowanie poglądu o sprawstwie oskarżonego T. M. (1) o cechach tendencyjnych” (cytat z p. 4 apelacji k. 2911 T. XVI). Zarzut ten na tyle jest ogólnikowy, że nie sposób z nim racjonalnie polemizować. Przecież nie sposób zasadnie przyjąć, jakoby ocena dowodów naruszała treść art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy nie traci z pola widzenia wyjaśnień osk. T. M. nie przyznającego się do winy, lecz przeciwstawia im nie tylko wyjaśnienia T. G., lecz także inne dowody. Aby uniknąć zbędnych powtórzeń przedstawi Sąd Apelacyjny

dowody i okoliczności wspierające trafność ustaleń o winie T. M. w dalszej części uzasadnienia, gdy zostaną ocenione zarzuty skierowane przeciwko ustaleniom o winie tego sprawcy a także inne zawarte w tej apelacji.

5. W punktach 5 i 6 apelacji podniósł obrońca osk. T. M. w istocie zarzuty pod adresem jakości uzasadnienia zaskarżonego wyroku, chociaż określił je mianem błędów w ustaleniach faktycznych (patrz: zarzuty z p. 5 i 6). Sąd Apelacyjny nie traci z pola widzenia faktu, że błędne sformułowania przytoczone w tych punktach apelacji istotnie zostały zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Nie dają one jednak w żadnym wypadku podstaw do uznania jakoby Sąd Okręgowy dopuścił się sugerowanych w tej apelacji błędów w ustaleniach faktycznych.

a) I tak – prawdą jest, że na k. 47 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, przedstawiając treść wyjaśnień oskarżonej J. S., skoryguje się jakoby oskarżona ta „Na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2012 r. (k. 2148) przyznała się jedynie do przemytu narkotyków w dniu 7 kwietnia 2011 r. i to też dokonanego pod wpływem presji ze strony T. M. (1)” (cytat z k. 47 uzasadnienia Tom XV k. 2782). Jest przecież oczywistym, że nazwisko (...) to wynik oczywistej omyłki pisarskiej Sądu, wynikłej zapewne z tego powodu, że obaj oskarżeni tj. M. i G. noszą takie samo imię tj. T.. Zresztą na tej samej stronie uzasadnienia, lecz nieco niżej Sąd Okręgowy już w sposób prawidłowy stwierdził, że chodziło tu o presję wywieraną na tej oskarżonej przez osk. T. G..

b) Tak samo należy ocenić zarzut zawarty w p. 6 apelacji, z którego wynika, jakoby błąd Sądu Okręgowego w zakresie dokonywania ustaleń polegał na przyjęciu na k. 46 uzasadnienia, „że to niejaki oskarżony T. T. (1) w swoich wyjaśnieniach, składanych w postępowaniu przygotowawczym, co podtrzymał w toku rozprawy, w sposób szczegółowy i przekonujący wyjaśnił pochodzenie poszczególnych kwot oraz sposobu wykonania wyliczeń zawartych na kartce pozostawionej w mieszkaniu T. M. (1)” (cytat z k. 2911 T.XVI). Jest przecież poza sporem, iż osoba o nazwisku (...) nie występowała w tej sprawie ani w charakterze oskarżonego ani też świadka. Nazwisko powyższe to wynik oczywistej omyłki pisarskiej, gdyż chodzi tu w istocie o oskarżonego T. G..

2) Ocena zarzutu jakoby Sąd Okręgowy dokonał błędnych ustaleń o winie osk. T. M. (1).

Jak to już wyżej zasygnalizowano, obrońca osk. T. M. nie sformułował wprost zarzutu, jakoby Sąd Okręgowy błędnie ustalił winę tego oskarżonego w zakresie przypisanych mu przestępstw w p. I i II wyroku. Zarzut taki podniesiono jednak w sposób dorozumiany w p. 4 apelacji w powiązaniu z odnośnym fragmentem uzasadnienia apelacji (k. 2916 – 2921), a także wynika on pośrednio ze sformułowania wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie wymienionego oskarżonego od przestępstw przypisanych mu w p. I i II części dyspozytywnej. Chodzi więc o uniewinnienie T. M. od udziału w „przemycie” marihuany i amfetaminy z Holandii do Polski oraz rozprowadzanie tych narkotyków w Polsce.

Argumentów przedstawionych na poparcie tego wniosku jednak nie uwzględniono. Przede wszystkim nie sposób podzielić stanowiska apelującego, jakoby w sprawie niniejszej oparto ustalenia o winie T. M. (1) wyłącznie na jednym dowodzie tj. wyjaśnieniach T. G. (1). Sąd Apelacyjny nie kwestionuje faktu, że wyjaśnienia T. G. to podstawowy dowód w sprawie działalności przestępczej T. M.. Należy jednak podzielić stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że wyjaśnienia tego tzw. „małego świadka koronnego” znalazły daleko idące wsparcie w innych dowodach i okolicznościach sprawy. Systematyzując a częściowo i uzupełniając argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku należy wskazać na takie dowody i okoliczności jak:

1) Po pierwsze – zważyć należy, iż osk. T. G. konsekwentnie przez cały tok postępowania karnego opisywał jaką rolę odegrał w „przemycie” narkotyków T. M., a także przedstawił jego udział w rozprowadzaniu tych środków w Polsce. Nie można przy tym bezkrytycznie zaakceptować tych uwag apelującego obrońcy, które sugerują jakoby T. G. był wyjątkowo negatywnie nastawiony do T. M. z uwagi na dokonane na jego szkodę oszustwa. To prawda, że T. M. oszukał T. G. w trakcie dwóch pierwszych wyjazdów do Holandii. Zważyć jednak należy, iż w pierwszym wypadku T. G. w ogóle nie miał świadomości tego faktu, zwłaszcza, że po przyjeździe do Polski osk. M. podejmował działania utwierdzające T. G. w przekonaniu, że marihuana dotarła do kraju i jest rozprowadzana. Dla utwierdzenia T. G. w takim przekonaniu było przekazanie mu 20 tys. złotych jako rzekomy „zarobek” z części sprzedanych narkotyków. Nieco inaczej przedstawia się kwestia świadomości T. G. co do drugiego oszustwa. W tym zakresie miał on pewne

podejrzenia, lecz nie był co do tego całkowicie pewien. Świadczy o tym poniższy fragment jego wyjaśnień, opisujący zachowanie T. M., informującego go o rzekomym ujawnieniu przemytu a także własne wątpliwości w tym zakresie: „ Kiedy do niego przyszedłem on otworzył mi drzwi. Stwarzał wrażenie załamane i powiedział mi, że wpadł TIR z towarem przy granicy. Mówił, że nie wie, czy było to po stronie niemieckiej czy polskiej. Nie mówił na którym przejściu granicznym. Moja pierwsza myśl była taka, że zostałem zrobiony i że przekręcili mnie na kasę. Powiedziałem, że mam w rodzinie celnika i podowiaduję się jak to dokładnie było i wyszedłem. Mówiłem mu żeby zadzwonił do tego znajomego do A. i dowiedział się jak to dokładnie było, ale on powiedział, że nigdzie nie dzwoniemy, bo możemy wpaść. Mówił on, że nie będzie się odzywał bo przez to wpadnie, że w ogóle zmienia numer telefonu. Ja nie mam żadnego celnika w rodzinie, powiedziałem tak tylko dlatego, aby zobaczyć jego reakcję. Oglądałem wiadomości, słuchałem radia, nic nie było na ten temat słyhać i nabrałem takiej pewności, że mnie przekręcili na te pieniądze. Po około dziesięciu dniach on się znowu do mnie odezwał, powiedział żebyśmy się spotkali. On też mówił, że jest załamany całą tą sytuacją, że rzuciła go dziewczyna, że nie wie jak sobie z tym wszystkim poradzić. Wzbudził we mnie litość i pomyślałem, że może jest faktycznie tak jak on mówi. Po około dwóch dniach znowu się odezwał i rozmawialiśmy jak odzyskać pieniądze które straciliśmy. Ja zaproponowałem mu, że mam ostatnie sto tysięcy i mogą je włożyć w ten interes, ale musimy to zrobić na moich warunkach. On się zgodził. Od tego momentu miało to wyglądać w ten sposób, że ja miałem przygotować swój transport, samochód miał prowadzić mój kierowca. Towar w Polsce miałem ja trzymać i ode mnie mieli go odebrać” (cytat z k. 406 Tom III ujawniony k. 2145 odwrót Tom XII). Chybione są wobec tego te wywody apelującego obrońcy osk. T. M., dla którego wydaje się niezrozumiałym fakt kontynuowania przestępczych kontaktów przez obu oskarżonych w sytuacji zaistnienia wcześniejszych oszustw. Zważyć przecież należy, iż wprawdzie oszustw takich T. M. się dopuścił, lecz co do pierwszego z nich to T. G. nie miał świadomości, iż ono zaistniało zaś co do drugiego to jak sam wyjaśnił jedynie początkowo miał takie przypuszczenia, lecz na skutek postawy T. M. cyt. „ pomyślałem, że może faktycznie tak jest jak on mówi” (cytat z k. 406 T. III).

2) Po drugie – za trafnością ustaleń Sądu Okręgowego przemawia także ilość kontaktów telefonicznych między oskarżonymi T. G. i T. M.. Na podstawie tzw. bilingów ustalono, że od 1 grudnia 2010 r. do 8 kwietnia 2011 r. a więc w czasie gdy miały miejsce przestępcze przemyty narkotyków oraz ich dystrybucja (czyny z p. I i II przypisane T. M.) obaj ci oskarżeni kontaktowali się telefonicznie aż 261 razy (Tom I k. 181 ujawnione k. 2595 Tom XIV). Jest przecież nieprawdopodobnym, aby u podstaw tak częstych kontaktów legły wyłącznie względy natury towarzyskiej. Trudno zresztą byłoby mówić o takich kontaktach, gdyby T. G. był przekonany, że został oszukany przez T. M..

3) Po trzecie – trafnie uznał Sąd Okręgowy, iż za prawdziwością wersji osk. T. G. przemawia analiza treści rozmów telefonicznych prowadzonych między tym oskarżonym a T. M.. Już w poprzednich fragmentach uzasadnienia zasygnalizowano, że w trakcie tych rozmów oskarżeni nigdy nie rozmawiali wprost o przemycie i dystrybucji narkotyków. Sąd Okręgowy zasadnie jednak uznał, iż obaj sprawcy komunikowali się w tych kwestiach w sposób „zawołowany” (cytat z niejawnej części uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Sąd ten nie stracił z pola widzenia oświadczeń składanych przez T. M. w trakcie tzw. niejawnej części rozprawy gdy tłumaczył on, że:

- gdy była rozmowa o „proszku” to chodziło o proszek z jego firmy;

- gdy była mowa o „rozliczeniach” to także chodziło o rozliczenie się jego z pożyczki ze szwagrem,

- gdy wspomiano o „kartce” to mogło to dotyczyć kartki pozostawionej przez T. G. w mieszkaniu T. M. (patrz: dalszy fragment uzasadnienia na temat tej „kartki”).

Zważyć jednak należy, iż oświadczenia w tym zakresie składał w trakcie tej rozprawy także osk. T. G.. Ten z kolei twierdził, iż rozmowy te wiązały się z prowadzoną przez obu oskarżonych działalnością związaną z przemytem i dystrybucją narkotyków. Sąd Okręgowy oceniał treść tych rozmów telefonicznych i oświadczenia oskarżonych w powiązaniu z innymi dowodami i okolicznościami ujawnionymi w sprawie. Miał więc podstawy, aby uznać, iż w sposób „zawołowany” wiążą się one z prowadzoną przez oskarżonych działalnością przestępczą. Uzupełniając argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku należy nawiązać nadto do cytowanego wcześniej fragmentu wyjaśnień T. G. z którego wynika, iż osk. T. M. obawiał się, że rozmowy telefoniczne mogą być kontrolowane i stanowić

podstawę do ujawnienia prowadzonej działalności przestępczej (patrz: T. G. k. 406 T.III). Wydaje się, iż było to konsekwencją jego doświadczeń kryminalnych.

Na zakończenie tego fragmentu uzasadnienia należy stwierdzić, iż dyskusyjne wydaje się być stanowisko Sądu Okręgowego, polegające na „utajnieniu” tego fragmentu uzasadnienia (patrz: strona 45 uzasadnienia oraz akta niejawne). Wprawdzie decyzji tej nie uzasadniono, ale można dorozumiewać, iż u jej podstaw legł przepis art. 100 § 5 kpk, lub art. 364 § 2 kpk. Jaki jednak „ważny interes państwa” lub określony w art. 360 kpk przemawiał za utajnieniem rozważań dotyczących analizy rozmów telefonicznych prowadzonych przez obu oskarżonych trudno dociec. To prawda, że materiały z podsłuchów zabezpieczono w sposób zgodny z przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych z 5.08.2010 r. oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 27.02.2012 r. w sprawie sposobu postępowania z protokołami przesłuchań i innymi dokumentami lub przedmiotami, na które rozciąga się obowiązek zachowania w tajemnicy informacji niejawnych ..., lecz fakt wykorzystania takich dowodów nie obliguje sam przez się do „utajnienia” uzasadnienia. Przeciwnie rozważania, które przedstawił Sąd Okręgowy w „niejawnej części uzasadnienia” żadną miarą nie wiążą się z „ważnymi interesami państwa” ani też nie dotyczą okoliczności z art. 360 kpk. Natomiast fakt ich „utajnienia” powoduje praktyczne problemy z zapoznaniem się z całością pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Zalecić więc należy Sądowi Okręgowemu większą w tym zakresie rozważę i „utajnienie” uzasadnienia lub jego fragmentu, gdy to jest merytorycznie uzasadnione.

4) Po czwarte – trafny wniosek wyciągnął Sąd Okręgowy także z faktu ujawnienia w mieszkaniu osk. T. M. kartki z odrębnymi zapiskami sporządzonymi przez osk. T. G.. Sąd ten nie stracił z pola widzenia treści tłumaczeń T. M. odnoszących się do okoliczności w jakich miało rzekomo dojść do sporządzenia i pozostawienia tej kartki w jego mieszkaniu. Z drugiej jednakże strony nie mógł pominąć wyjaśnień T. G., który stwierdził, iż kartka ta wiązała się z rozliczeniami finansowymi dotyczącymi przemytu i dystrybucji narkotyków. Stwierdzić należy, że wersje obu tych oskarżonych nie mogły być interpretowane w oderwaniu od pozostałych dowodów i okoliczności niniejszej sprawy. Mógł więc Sąd Okręgowy uznać iż prawdziwa w tym względzie jest wersja osk. T. G..

5) Po piąte – w apelacji swej zarzuca obrońca osk. T. M., że zbyt daleko idące wnioski wyciągnął Sąd Okręgowy z treści wyjaśnień osk. J. S. (1). Oczywiście – stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jakoby oskarżona ta cyt. „wskazała T. M. (1) jako współnika swojego konkubenta w „biznesie narkotykowym” (cytat ze strony 45 uzasadnienia), nie ma należytego wsparcia w treści jej wyjaśnień. Nie zmienia to jednak faktu, że już w trakcie śledztwa informowała ona o stosunkowo zażyłych kontaktach towarzyskich między obu tymi oskarżonymi polegającymi m.in. na kilkakrotnych odwiedzinach T. M. w ich mieszkaniu (T. VI k. 1011 ujawniony w trakcie rozprawy k. 2149 XII). Oczywiście fakt takich kontaktów sam przez się niczego nie dowodzi. Te „odwiedziny” nie mogą jednak być interpretowane w oderwaniu od innych dowodów i okoliczności sprawy.

6) Po szóste – nie może być obojętną dla oceny ustaleń Sądu Okręgowego także przeszłość kryminalna T. M.. Był on skazany w 2005 r. za czyny z art. 48 ust. 3 ustawy z 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na dwie kary po 1 roku pozbawienia wolności. Jako karę łączną wymierzono mu rok pozbawienia wolności, odbytą do 7 lipca 2006 r. Można więc dorozumiewać, iż T. G. miał podstawy do przypuszczeń, że T. M. ma kontakty z osobami zajmującymi się nabywaniem narkotyków, co ułatwi rozproszanie przemyconych środków narkotycznych.

W tym stanie rzeczy uznano, że ustalenia o winie osk. T. M. w zakresie przestępstw z p. I i II są zasadne, gdyż mają one pełne wsparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Odmienny pogląd apelującego obrońcy uznano więc za bezpodstawny.

3. Rozważania dotyczące dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny prawnej przestępstw przypisanych T. M. (1) w p. I i II wyroku oraz odnośnie kar wymierzonych za te przestępstwa.

Na wstępie przypomnieć należy, iż Sąd Okręgowy skazał T. M. za 3 przestępstwa, a mianowicie:

- w p. I – za wewnątrzspółnotową dostawę z Holandii do Polski ponad 57 kg marihuany i ponad 4 kg amfetaminy (czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk)

- w p. II – za udział w obrocie w/w środków narkotycznych (czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w/w Ustawy w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk),

- w p. III – za posiadanie 23,37 grama mefedronu (art. 62 § 1 tej Ustawy w zw. z art. 64 § 1 kk).

W apelacji nie zaskarżono rozstrzygnięcia co do czynu z p. III stąd też nie będzie ono przedmiotem rozważań i w tym fragmencie uzasadnienia.

Apelujący obrońca osk. T. M., co już wcześniej wskazano, zaskarżył wyrok co do dwóch pierwszych czynów, kwestionując trafność ustaleń o winie tego sprawcy. Zarzuty te, jak to wynika z poprzednich fragmentów uzasadnienia, uznano za niezasadne. W apelacji swej nie zaskarżył obrońca kar wymierzonych osk. T. M. (co jest zrozumiałe, gdy zważy się, iż kwestionował on ustalenia o winie tego oskarżonego). Fakt ten nie zwalnia jednak Sądu Apelacyjnego od obowiązku oceny także kar wymierzonych T. M.. Obowiązek dokonania takiej całościowej oceny wyroku Sądu Pierwszej Instancji wynika z nakazu zawartego w art. 447 § 1 kpk.

a) Realizując ten nakaz rozważono w pierwszej kolejności, czy trafna jest ocena prawna obu przestępstw przypisanych T. M. w punktach I i II zaskarżonego wyroku. Na powyższe pytanie udziela Sąd Apelacyjny odpowiedzi twierdzącej. Argumenty przedstawione w tym względzie w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku są na tyle przekonujące a przy tym pełne, iż nie ma potrzeby ich uzupełniania w niniejszym uzasadnieniu (strony 54 – 61 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Tom XV k. 2785 – 2789).

b) Sąd Apelacyjny nie widzi także podstaw do kwestionowania kar wymierzonych T. M. za przestępstwa przypisane w punktach I i II zaskarżonego wyroku. Uzupełniając argumenty przedstawione w tym zakresie w pisemnych motywach wyroku Sądu Okręgowego, zwrócić należy uwagę na te dwa czyny osk. T. M. za które nie został on oskarżony. Ma tu na uwadze Sąd Apelacyjny oszustwa na łączną kwotę około 140 tysięcy złotych (23 tys. Euro + 40 tys. złotych) dokonane przez niego na szkodę T. G. (1). O przestępstwa te nie został on oskarżony. Stanowisko oskarżyciela w tym względzie wydaje się być dyskusyjne. Sąd Apelacyjny nie traci z pola widzenia tego, że T. G. (1) przekazał T. M. w/w pieniądze na zakup narkotyków. Nie zmienia to jednak faktu, że T. M. oszukańczymi przedsięwzięciami pieniądze te uzyskał. Oczywiście – T. G. nie mógłby w sposób prawny domagać się zwrotu tych pieniędzy (patrz: art. 412 kc). Trudno jednak zaakceptować paradoksalną sytuację, że w związku z tymi dwoma oszukańczymi przedsięwzięciami, T. G. przypisano przestępstwo usiłowania „przemytu” 50 kg marihuany, natomiast T. M. (1) uwolniono od jakiejkolwiek odpowiedzialności. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego w wypadku skazania tego oskarżonego za czyny z art. 286 § 1 kk nie byłoby podstaw do zasądzenia odszkodowania na rzecz pokrzywdzonego T. G., lecz równowartość przedmiotu oszustwa winna ulec przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa na podstawie art. 45 § 1 k.k.

Niezależnie jednak od tego, jak należałoby ocenić te zachowania osk. T. M., w których wyniku osiągnął on kosztem kolegi korzyść w kwocie ok. 140 tys. zł. to jest niespornym, iż zachowania te dowodzą daleko posuniętej jego demoralizacji. W tym stanie rzeczy uznano, że nie rażą surowością kary wymierzone temu sprawcy:

- za czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – w rozmiarze 5 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, po 100 zł. każda

- za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 tej ustawy w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w rozmiarze 4 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł. każda.

Nie sposób także kwestionować kar łącznych wymierzonych T. M. przez Sąd Okręgowy. Zważyć bowiem należy, iż mogły być one orzeczone:

a) kara łączna pozbawienia wolności w rozmiarze od 5 lat (najsurowsza z kar) do 9 lat i 8 miesięcy (suma zbiegających się kar: 5 lat + 4 lata + 8 miesięcy). Fakt wymierzenia więc jako kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności oznacza, iż Sąd Pierwszej Instancji zastosował w tym względzie zasadę asperacji z wyraźną dominacją wskazań wynikających z zasady absorpcji zbiegających się kar jednostkowych.

b) kara łączna grzywny w rozmiarze od 200 stawek dziennych do 400 stawek dziennych. W tym zakresie Sąd Okręgowy zastosował zasadę pełnej kumulacji. Fakty zastosowania tej zasady nie powoduje jednak, że orzeczona kara łączna razi surowością. Zważyć przecież należy, że przedmiotem „przemytu” a następnie dystrybucji były narkotyki o wartości ponad miliona złotych. Kara ta uwzględnia także możliwości płatnicze osk. T. M.. Zważyć należy, iż jest on właścicielem 3 kantorów, a nadto jedynie z oszustwa popełnionego na szkodę T. G. osiągnął on korzyść w kwocie ok. 140 tysięcy złotych.

Sąd Apelacyjny nie widzi także podstaw do kwestionowania orzeczenia wydanego wobec tego sprawcy na podstawie art. 45 § 1 kk, zwłaszcza gdy uwzględni się argumenty przedstawione w tym względzie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (patrz: strona 66).

Podobnie rzecz przedstawia się z orzeczeniem, mającym oparcie w art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w postaci 2 nawiązek w kwotach po 10.000 zł., wymierzonych T. M.. Możliwość orzeczenia takich nawiązek była wprawdzie fakultatywna, lecz in concreto w pełni merytorycznie uzasadniona. Zważyć przecież należy, że przedmiotem obu przestępstw, przypisanych temu oskarżonemu w punktach I i II wyroku, były narkotyki wyjątkowo dużych ilości.

V. Argumenty uzasadniające rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za postępowanie apelacyjne.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie apelacyjne ma oparcie w treści art. 624 § 1 kpk. Zauważyć bowiem należy, że trójka oskarżonych ma do odbycia długoterminowe kary pozbawienia wolności, a na dwóch oskarżonych ciążyą znaczne obciążenia finansowe w związku z orzeczonymi karami i środkami karnymi o charakterze majątkowym. Stąd decyzja o zwolnieniu wszystkich skazanych od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję.